

УДК 378.147.091.33:616](063)
ББК 51.1(4УКР)я43
М42

Головний редактор:
ректор ВНМУ імені М.І. Пирогова, академік НАМН України, д.мед.н., проф.
Мороз В.В.

Редакційна колегія:
д. мед.н., проф., президент Української Асоціації Медичних Освітніх Симуляційних технологій, зав. кафедрою акушерства та гінекології № 2 **Булавенко О.В.**
д.мед.н, доц., керівник симуляційного центру **Коньков Д.Г.**
к.мед.н., заст. керівника симуляційного центру **Кливак В.В.**

У тезах доповідей науково-практичної конференції з міжнародною участю лікарів, науковців та молодих вчених, присвяченої 5-річчю з дня заснування симуляційного центру ВНМУ імені М.І. Пирогова, подаються стислі відомості щодо результатів наукової роботи, виконаної учасниками конференції.

М42 Медична симуляція – погляд у майбутнє: наук.-практ. конф. з міжнар. участю, Вінниця, 02.02.2018 року: тези доп. – ВНМУ імені М.І. Пирогова, – Вінниця : ТОВ «Нілан-ЛТД», 2018. – 48 с.
ISBN 978-966-924-727-8

УДК 378.147.091.33:616](063)
ББК 51.1(4УКР)я43

ISBN 978-966-924-727-8

© ВНМУ ім. М.І. Пирогова, 2018
© ТОВ «Нілан-ЛТД», 2018

Підписано до друку 16.01.18.
Формат 84x60/16. Папір офсетний.
Друк офсетний. Гарнітура Times New Roman.
Умов. друк. арк. 3. Обл.-вид. арк. 2,8.
Наклад 50 прим. Зам. № 286.

Видавець та виготовлювач ТОВ «Нілан-ЛТД»
Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до Державного реєстру видавців, виготовлювачів і розповсюджувачів видавничої продукції серія ДК № 4299 від 11.04.2012 р.
21027, а/с 8825, м. Вінниця, вул. 600-річчя, 21.
Тел.: (0432) 69-67-69, 603-000.
e-mail: info@tvoru.com.ua, http://www.tvoru.com.ua

ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ СИМУЛЯЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ ПРИ ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ У СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

*Краснов В.В., Уваркіна О.В., Юрковська Л.Г.,
Г'янківська Л.В, Костюк О.І., Кодлубовська Т.Б.*

*Національна медична академія післядипломної освіти імені П.Л. Шупика,
Кафедра педагогіки, психології, медичного та фармацевтичного права*

Впродовж останнього десятиліття, з розвитком інформаційних технологій, симуляційні методи навчання все активніше використовуються при підготовці фахівців сфери охорони здоров'я. Якщо за кордоном ці форми підготовки задіяні на різних рівнях і з різними масштабами організації, то в Україні ми бачимо поки що скромні кроки в цьому напрямку.

Однією з причин такого становища можна назвати високу вартість відповідного навчального обладнання та витратних матеріалів, а також оплату праці фахівців. Все це може вимірюватися мільйонами доларів. Навіть провідні університети світового рівня змушені створювати об'єднані, міжінституційні центри симуляційного навчання або користуватися послугами оренди обладнання. Тим більше, що це обладнання постійно застаріває. Проте оптимальний підхід до централізації / децентралізації сил і засобів при організації симуляційного навчання ще не вироблений.

Окремою проблемою є кадри. Потрібні фахівці: 1) з підтримки симуляційних засобів навчання (СЗН); 2) методисти з опису методик найбільш ефективного використання СЗН в навчальному процесі та формування професійних компетенцій; 3) фахівці з написання навчальних сценаріїв; 4) програмісти для адаптації СЗН до конкретних навчальних потреб; 5) тьютори (тренери), які супроводжують студентів та слухачів при роботі з СЗН.

Ще одна проблема – правова, яка особливо гостро проявляється в післядипломній освіті і безперервному професійному розвитку: норма допуску до професійної діяльності при освоєнні нових професійних дій за допомогою СЗН.

Не вирішено питання перерозподілу навчального часу таким чином, щоб між теоретичною підготовкою та участю в здійсненні медичної діяльності з'явилися обов'язкові модулі симуляційного навчання, тобто необхідно знайти ступені і критерії інтеграції програм симуляції навчання в існуючі програми підготовки фахівців. Немає досліджень щодо вибору оптимального числа студентів та слухачів в групі, яка працює з СЗН; щодо відмінностей між фахівцями, підготовленими традиційними навчальними технологіями і СЗН тощо.

Виникає також проблема забезпечення валідності компетенцій отриманих на основі СЗН - тобто можливість перенесення елементів, що вивчаються в умовах симуляції, на робоче місце (на реальні клінічні ситуації). Наприклад, доводиться, що симуляція покращує володіння лапароскопічної технікою, але немає доказів того, що якщо під час лапароскопічної операції трапляється будь-який критичний інцидент, то оператор прийме правильне рішення на підставі попереднього досвіду, отриманого на симуляторі (Reader, 2006).

У світлі психологічних проблем немає чітких рекомендацій з організації міждисциплінарного навчання, роботи в команді, вироблення безпечних форм професійної поведінки та навичок спілкування з «пацієнтом» тощо.

Немає чітких підходів щодо забезпечення об'єктивності атестації фахівців на основі СЗН; не затверджені стандарти (регламенти) такої атестації; не вирішено проблеми проведення документування та відео-реєстрації процесу і результатів педагогічного контролю; немає результатів довгострокового аналізу практичних змін, що відбулися в компетенціях фахівця при навчанні на основі СЗН тощо.

Проте симуляційні технології навчання при підготовці фахівців в сфері охорони здоров'я впевнено займають своє місце в структурі навчальних траєкторій. Всі проблеми, що виникають, необхідно вирішувати на рівні співпраці між освітніми закладами та/або державному рівні із залученням експертів і фахівців з відповідним досвідом.